

Llindar

Emili BOIX-FUSTER

Societat Catalana de Sociolingüística

Em complau poder presentar aquest nou número de TREBALLS DE SOCIOLINGÜÍSTICA CATALANA (TSC), ja el vint-i-cinquè. La secció monogràfica, la formen textos provinents de la I Jornada d'Estudi de la Implantació de la Normativa, que tingué lloc a la Universitat Pompeu Fabra el 6 de juny de 2013. El tema no pot ser més actual. La reforma lingüística fabriana no s'ha implantat arreu, ni arreu del territori lingüístic ni en tots els sectors socials. I l'escenari social és molt diferent del que es trobà Fabra abans de la Guerra Civil. Ara la societat està molt més formada i digitalitzada que abans. La norma estàndard arriba a la població no només per l'escola sinó pels mitjans de comunicació de massa. Com deia M. Teresa Cabré, nova presidenta de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (*La Vanguardia*, 29 juliol 2014), «hi ha tres sectors, que són els col·lectius implicats en l'elaboració i utilització de la llengua, que tenen la Filològica com a punt de referència: els mitjans de comunicació; els escriptors, correctors i traductors, i els ensenyants, sobretot els de primària i secundària». Ara, en plena època del que Ortega y Gasset anomenava «rebelión de las masas», caldrà investigar i valorar l'impacte de les propostes i directives normatives, tant de dalt a baix com de baix a dalt. Té sentit mantenir una proposta que ningú no segueix? Quanta gent, per exemple, segueix les normes sobre el relatiu normatiu o sobre el canvi i caiguda de preposicions? Al capdavall, com escrivia el mateix Fabra, l'ús té la darrera paraula.

Com és habitual, aquest número presenta una secció miscel·lània, que inclou un treball sobre la situació sociolingüística basca en castellà, un article amb tres cartes adreçades a estudiants de sociolingüística, una ressenya i la memòria d'activitats de l'any 2014 de la Societat Catalana de Sociolingüística.

I una darrera nota feliç. Ens hem de congratular perquè, en la darrera classificació de revistes científiques elaborada pel CARHUS de la Generalitat de Catalunya, TSC ha assolit la màxima qualificació amb una A. Així s'ha vist reconeguda l'exigència de qualitat en la selecció dels treballs publicats. Cal agrair especialment a Natxo Sorolla la bona feina feta. A Francesc Vallverdú, que ens va deixar quan tancàvem aquest número, li hauria complagut molt aquest reconeixement.